

Lod' snů

Karel Gott

Lod' snů už se houpá na vlnách,
lod' snů perutí když vánek mách,
vidím vlajky v ráhnoví, slyším housle hrát,
a já v téhle chvíli vím, že se blíží má lod' snů.

Lod' snů veze náklad nákladů,
lod' snů plná fléten, strun a tamburín.
Veze touhu, úzkost, splín,
lidský nářek víru s ní, paměť hor
i přístavů, veze má lod' snů.

Lod' snů mizí v tříšti úsvitů,
lod' snů, kam jsi hnána brýzou dnů,
ale stejně zůstává brázda v ránech mých,
oceánem cév a žil věčně brázdí má lod' snů.

Lod' snů veze náklad nákladů,
lod' snů saxofony z páté avenue,
z Ghany kůže tamtamů,
z New Orliensu vroucí blues,
z Ria sambu přílivů.

Pluje má lod' snů,
známá vlajková lod' snů,
plná fléten, strun a tamburín.
Veze touhu, úzkost, splín,
lidský nářek , víru s ní, paměť hor
i přístavů, veze má lod' snů.
Má lod' snů.